

SỐ 384

KINH BỒ TÁT TÙNG ĐÀU THUẬT THIÊN  
GIÁNG THẦN MẪU THAI THUYẾT QUẢNG PHỔ

(KINH BỒ TÁT XỬ THAI)

*Hán dịch: Đời Diêu Tần, Sa-môn Trúc Phật Niệm,  
người đất Lương Châu.*

QUYỂN I

Phẩm 1: THIÊN CUNG

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật ở giữa rừng Song Thọ, phía Bắc thành Già-tỳ-la-bà-đâu, thuộc dòng họ Thích-ca, sắp xả thân mạng để nhập Niết-bàn. Vào giữa đêm mồng tám tháng hai, Đức Phật đích thân gấp các y Tăng-già-lê, Uất-đa-la-tăng và An-đà-la-bạt-tát làm ba lớp, trải trong kim quan rồi nằm lên trên, chân xếp chồng lên nhau, lấy bát, tích trượng trao cho Tôn giả A-nan.

Tám vua ở nước lớn đều đem năm trăm tấm vải trắng tấm hương chiên-đàn đặt hết vào trong kim quan, dùng năm trăm tấm vải quần kim quan lại rồi đem năm trăm cỗ xe chở hương tô-du để rải trên vải trắng.

Bấy giờ, Đại Phạm Thiên vương đưa các Phạm chúng đứng bên

phải, Thích-đề-hoàn-nhân dẫn chư Thiên Dao-lợi đứng bên trái, Đại Bồ-tát Di-lặc và các Bồ-tát có thần thông ở mười phương đứng ở phía trước.

Khi sắp nhập Tam-muội Kim cang “Toái thân xá-lợi”, Đức Thế Tôn suy nghĩ: “Lành thay pháp không thể nghĩ bàn! Ta đã chuyển pháp chân thật ấy ở thế giới Ta-bà”.

Sau khi suy nghĩ như vậy, thế giới khắp mười phương đều chấn động đủ sáu cách. Lúc này, Đức Thế Tôn từ trong kim quan duỗi cánh tay sắc vàng rờng ra bên ngoài, hỏi Tôn giả A-nan:

–Tỳ-kheo Ca-diếp đã đến chưa? Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn!

Chưa. Đức Thế Tôn lại

hỏi:

–Tỳ-kheo Ngưu-thi đã đến chưa? Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Vị ấy đã nhập Niết-bàn trên cõi trời, chỉ đem đến ba y và bình bát.

Phật bảo bốn chúng:

–Nay Ta vĩnh viễn diệt độ.

Ngài liền vén vải vào trong kim quan, im lặng không nói, như vậy ba lần, rồi đưa tay ra hỏi Tôn giả A-nan và bốn chúng: Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di, cùng tám vua nước lớn, tám bộ chúng Trời, Rồng, Quỷ thần, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân và phi nhân:

–Thế nào, này Tôn giả A-nan! Kinh Phương Đẳng Đại Thừa Ma Ha Diễn mà Ta trước sau đã đưa ra, ông có thông đạt hết chăng?

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con biết.

Đức Phật nói như vậy ba lần và hỏi Tôn giả A-nan:

–Khi ở cung trời Dao-lợi, Ta giảng nói pháp cho mẫu hậu Ma-da, ông cũng biết chăng?

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con không biết.

Phật hỏi A-nan:

–Thế nào, này A-nan! Khi ở Long cung, Ta giảng nói pháp cho Long vương, có vô số ức ngàn Long chúng đều đắc đạo, lưu lại toàn thân xá-lợi một trăm ba mươi trượng, ông có biết không?

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con không biết.

Đức Phật dạy:

–Thế nào, này A-nan! Ta ở trong thai mẹ mười tháng, đã giảng nói cho các Bồ-tát về pháp Bất thoái chuyển khó có, là hạnh không thể nghĩ bàn, ông có biết không?

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con không biết.

Phật dạy A-nan:

–Ông hãy lắng nghe cho rõ và suy nghĩ cho thật kỹ. Bây giờ Ta sẽ phân biệt rõ ràng từng chi tiết và hạnh khó có của Bồ-tát Đại sĩ.

Tôn giả A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Con xin muốn được nghe. Phật dạy A-nan:

–Cách đây về phương Đông nam một ức một vạn một ngàn sáu mươi hai Hằng hà sa cỗi, có thế giới tên Tư Lạc, Phật ở cõi ấy hiệu là Hương Diễm gồm đủ mười tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn, hiện nhập Niết-bàn mà đến cung trời Đao-lợi này, trải qua vô số a-tăng-kỳ kiếp đã ba mươi sáu lần làm Đại Phạm Thiên vương, ba mươi sáu lần làm thân Đế Thích, ba mươi sáu lần làm Chuyển luân vương, chúng sinh được hóa độ không rơi vào hàng Nhị thừa và các đường ác. Vì sao? Vì tất cả đều do thần thông trí tuệ của Phật chiêu cảm tạo được.

Thế nào, này A-nan! Như Lai có ở trong thai hay không ở trong thai?

Tôn giả A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thân Như Lai không ở trong thai.

Phật dạy A-nan:

–Nếu Như Lai không ở trong thai thì làm sao nói Như Lai mười tháng ở trong thai để chỉ dạy giảng nói pháp?

A-nan thưa:

–Bạch Thế Tôn! Có ở trong thai cũng là vắng lặng, không ở trong thai cũng lại là hoàn toàn vắng lặng.

Khi ấy, Đức Thế Tôn dùng thần túc hiện ra mình đang ở trong thân của mẫu hậu Ma-da, đang nằm, ngồi, kinh hành, trải đại cao tòa ngang rộng tám mươi do-tuần, lan can bằng vàng bạc, dùng lụa trời, lọng trời treo trên hư không, trỗi những kỹ nhạc không thể tính kể. Lại dùng thần túc đi từ phương Đông đến thế giới Ta-bà này có cả một vạn tám ngàn cõi, Bồ-tát Đại sĩ đều vân tập đến.

Phương Nam, Tây, Bắc, bốn hướng cũng như vậy.

Ở phương dưới có sáu mươi hai ức cõi, các Bồ-tát dùng thần thông đến dự đại hội.

Phương trên có bảy mươi hai ức không giới Bồ-tát cũng đến tập hợp ở trong thai.

Bấy giờ, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi từ tòa ngồi đứng dậy, đến bạch

Phật:

–Bạch Thế Tôn! Các Đại sĩ Bồ-tát vân tập đến đây là muốn nghe

Thế Tôn giảng nói pháp không thể nghĩ bàn, các môn Tam-muội, các môn Đà-la-ni. Tam-muội Nhất tướng, Tam-muội Không, Tam-muội Đạo tánh, Tam-muội Chân thật, Tam-muội Hư không vương, Tam-muội Thệ tập tự, Tam-muội Thọ tánh, Tam-muội Hành tích, Tam-muội Hàng ma, Tam-muội Trừ uế ô... Cả ức ngàn na-do-tha Tam-muội như vậy thì hôm nay Như Lai nhập vào Tam-muội nào ở nơi thai để nói pháp không thể nghĩ bàn cho các Đại sĩ?

Phật bảo Bồ-tát Văn-thù:

–Ông hãy quan sát Bồ-tát nơi các quả vị Nhất trụ, Nhị trụ, cho đến Thập trụ - Nhất sinh bổ xứ, tất cả đều đứng theo quả vị của mình, không có lẫn lộn. Vì sao? Vì nay Ta sắp giảng nói pháp không thể nghĩ bàn cho các Đại sĩ nên đại chúng này đều thanh tịnh, không xen tạp, cũng không ô uế.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn với pháp âm thanh tịnh, nói kệ:

*Xưa nay vô số  
kiếp Thành vô số thân  
Phật Nay nhập lại*

---

*bàothai*

*Nhằm độ các  
chúng sinh. Thân hành  
tịnh, không ác Khẩu  
hành không dối trá Ý  
hành luôn từ bi*

*Đạo Bồ-tát thanh  
tịnh. Thương xót loài chúng  
sinh Luôn ở bốn sông lớn*

*Chấp thường và đoạn  
diệt Hội hướng đạo Bồ-đề.*

*Được thân này  
rất khó Đừng sinh  
tưởng ô uế Nghĩ thân  
như gò mả Nơi đã can  
rình rập. Kẻ ngu quá  
chấp trước Đắm vào  
ái không bỏ Thân này  
không trở lại Ngày  
đêm dục rúc rĩa. Chín  
khổ là then chốt*

*Như bình đẹp  
đựng phân Bị khát dục  
hành hạ*

*Vì sao sinh khổ  
nã. Như biển chứa  
các sông Kẻ ngu cho là  
thật*

*Thân chẳng phải  
kim cương Đừng làm nhiều  
hạnh ác. Thọ thân thì  
phải chết*

*Sao không mau  
hành đạo Nếu người  
sống úc kiếp Họ còn  
phải bỏ dục.*

*Hướng sống chẳng đủ*

*trăm Sao không biết dừng  
lại?*

*Người ngu luôn khen  
mình Thân này nhờ phước  
trời. Mình nên hưởng vui  
thích thú Nhưng chưa vui liền  
chết*

*Dục này không  
lâu dài Người trí không  
nắm giữ. Người nào  
muốn bỏ dục Tuệ quán  
mười vô tướng Dục là  
pháp chẳng thật Sinh  
diệt như bọt nước.*

*Là vật ảo thuật tạo  
Biến hiện rất  
nhiều hình Kẻ ngu cho  
là thật*

*Tìm sự thật không  
được. Tánh không vốn tự  
không Đầu cuối không  
sinh diệt Phân biệt định  
vô tướng Dẹp sạch lậu  
chúng sinh. Văn-thù! Ông  
nên biết Hội vô lậu  
mười phương Ta nhập  
định lưu ly*

*Giảng rộng pháp Phương  
Đẳng. Hà sa Phật mười phương*

*Nói như Ta không  
khác Thương các loài  
quần manh Ở mãi trong  
nhà lửa.*

*Ra khỏi thai, vào  
lại Chết đây lại sinh kia  
Chư Bồ-tát mười  
phương Chứa hạnh*

*hằng sa kiếp. Dù ở cõi  
Ta-bà*

*Kiếp năm trước khổ  
nào Như mười phương cõi  
Ta Phương ấy bằng cõi  
này. Xoay tròn trong năm  
đường Thọ tội khổ đau dữ*

*Giải không tướng vô  
định Cũng không có bản tế.*

*Nghĩa hoàn toàn một tướng*

*Tánh nó vốn vắng  
lặng Luôn tướng không  
sinh diệt Hữu dư và vô dư.*

*Xưa Ta phát nguyện  
lớn Thọ thai khắp năm  
đường Trong hóa, thấp,  
noãn, thai Cũng nói pháp  
hiếm có.*

*Ai chấp trước  
năm ấm Dạy họ vô sở  
hữu*

*Mười hai pháp  
kết nhau Si, hành gốc  
sinh tử.*

*Rơi trong bốn  
điên đảo Dạy họ bốn  
chân thật Khổ để không  
có để Tập, tận, đạo  
cũng vậy. Dục, ngã,  
giới, kiến, thọ Cũng  
giống như bốn ái Phân  
biệt tánh chân thật*

*Như hư không  
vắng lặng. Tuy qua bờ  
sinh tử Không trụ vào  
Niết-bàn Nay ở trong  
thai mẹ*

Nói pháp độ  
quần sinh. Trong quốc  
độ Ta-bà Vô số hằng  
hà sa

Ở trong thai  
nói pháp Cứu độ a-  
tăng-kỳ.

Hư không, không  
ranh giới Cõi Phật cũng  
như vậy Chúng sinh thọ  
thần thức Tánh chân thật  
khác nhau. Đem tuệ sáng  
giáo hóa Tùy theo loại  
mà độ

Hoặc hiện thân để  
độ Nghe tiếng được giải  
thoát.

Hoặc tư duy về  
khổ Tập để tận gốc  
đạo Tư duy bốn ý chỉ  
Đoạn ý, bốn thần  
túc. Năm căn và  
năm lực Lấy bảy  
giác làm hoa

Tám phẩm đạo Hiền  
thánh Dùng để trang  
nghiêm thân. Phân biệt ngã  
khôngkia

Vô tướng tuệ tịch  
tĩnh Không mong có  
chốn cầu Luôn trụ  
không, vô tuệ.

Sơ nhập định hữu  
giác Quán ba mươi bát  
tĩnh Nghịch thuận đều tỉnh  
giác Nhập định giải không  
quán. Chín định nhập lần



*lượt Phân biệt không giác  
quán Lại vui diệt tận đạo*

*Sơ định đủ  
năm pháp. Ý hỷ lạc  
đã diệt*

*An ổn nhập  
bốn pháp Các Đại sĩ  
trí tuệ*

*Không hành theo điều  
này. Vì các thứ phiền não*

*Ứng trực trước  
chúng sinh Qua nhiều  
kiếp thiên định Thân gầy  
như cây khô.*

*Xông ướp hương  
tam thiên Năm chi không  
rời rã*

*Tuệ Phật không thể  
lường Nơi có cũng chẳng  
có.*

*Bậc Chánh giác Vô  
thượng Không sinh, cũng  
không tử Khi thành Phật  
đến nay*

*Ta du quán Tam  
thiên. Nếu nhập vào Tứ  
thiên Không nói nhưng  
được độ Ta quán cõi hư  
không Chúng sinh không  
chỗ tựa. Thần, lực, trí chừ  
Phật Mới biết tận nguồn  
gốc Những vị học đoạn  
lậu Chưa phân biệt được  
hết. Phẩm đạo rất thâm  
diệu Nhị thừa không thể  
biết*

*Ta quán bằng*

thiên nhĩn Tuệ nhĩn và  
Phật nhĩn. Do bốn thức  
thọ hình Nếu hóa hiện  
trong đó Địa, thủy, hỏa  
hình sắc

Cũng không thể quán  
thấy. Chư Phật có thần lực  
Đều khiến đến bờ kia  
Các cõi Phật mười  
phương Hằng sa-tăng-kỳ.

Lấy đạo tuệ  
làm gốc Đạo ở cõi  
hư không

Nếu như dùng nhục  
nhĩn Quán không giới chúng  
sinh. Miệng thở hơi vào khắp  
Vô số chúng sinh  
vào Khi ấy những loài  
này

Đều được thành kiến  
đạo. Nên biết pháp thân  
Phật Chân thật không nghĩ  
bàn Phật chủ tướng ba cõi  
Thương cứu thấy chúng  
sinh. Cõi Dục, Sắc, Vô sắc

Để chứng được đạo tuệ

Không còn lòng  
dâm, nộ Và dòng họ nhà  
sĩ.

Thấy hình liền  
nhập đạo Đâu cần học,  
vô học

Vô lượng các cõi  
Phật Thành đạo đều khác  
nhau. Có vị từ hữu tướng  
Có vị từ vô tướng

*Không tu tập lại nữa*

*Chân như bốn  
Thánh đế. Bồ-tát quán  
thanh tịnh*

*Nhập thiền không  
chướng ngại La-hán, Phật-  
bích-chi*

*Nhập định đều  
khác nhau. Đời đời không  
còn sinh Thì đâu có gốc  
sinh*

*Kẻ ngu si chấp  
trước Cho sinh đó là  
ngã. Chúng ta tự  
xưng ngã Không thấy  
có ngã sở Bồ-tát hành  
Tứ thiền*

*Duyên giác không  
thể biết. Bồ-tát nhập Sơ  
thiền*

*Ba mươi hạnh vô  
lậu Trăm bảy định Tam-  
muội Thở ra vào đều  
đặng.*

*Nhị định bảy  
mười hai Tự quán vô  
ngã tướng Dù qua  
bao kiếp khổ*

*Cũng không lìa thiền  
hành. Bốn trụ đoạn các lậu*

*Mới đạt Nhị  
thiền này Vì do dự  
sáu trụ*

*Nhập định như  
sóng nước. Tám vạn bốn  
ngàn hạnh*

Vẫn còn  
không tìm chế Ta  
vốn đối sáu trụ

Thoái chuyển mười  
hai kiếp. Luôn sinh khởi  
tướng lạc Luân hồi vực  
sinh tử

Được Đức Phật  
Định Quang Ký biệt tâm  
kiên cố.

Lập chí không  
thoái lui Nên mới  
đạt Tam thiên Đoạn  
trừ bảy vạn cấu Diệt  
sạch hết gốc rễ.

Sư tử vô úy bước  
Xiển dương đại  
pháp diễn Đạo hết các  
cõi Phật

Lễ lạy, thờ  
cung kính. A-tăng-  
kỳ quá khứ Chư  
Phật các Thế Tôn  
Đều ở cõi của  
mình

Thệ nguyện làm  
Phật sự. Dù tâm không  
thoái chuyển Luôn sợ  
đọa nẻo kém

Cả ức ngàn  
chúng sinh Không làm  
động mảy lông. Hành  
vượt qua bất trụ Thắng

vào đạo Bồ-đề Những  
thú vui tham đắm Diệt  
hẳn, không tưởng nhớ.  
Trừ thầy, tổ, cha mẹ

Còn lại không  
luyến nhớ Mới thành  
hành Nhất thiền Gọi:  
Thí độ vô cực.

Hành quán  
không ai bằng Cửu  
địa thông bản tuệ  
Không nhập vào diệt  
tận Đến nơi tòa thành  
Phật.

Làm duyên cho  
chúng sinh Đi đến nơi  
cây Phật

Độ cả-tăng-kỳ  
Tập hợp tại đạo  
tràng. Mười phương  
vô lượng cõi Chư Đức  
Phật Thế Tôn Đều  
đuổi tả tay phải Lành  
thay Đại sut tử!

Mười lực, vô  
sở úy Nhập sâu vào  
Tứ thiền

Thương xót đến  
muôn loài Xin mau ra  
khởi thiền.

Để độ người chưa độ  
Cứu thoát người  
chưa thoát Bốn thức xứ

tối tăm

Khao khát vị  
thiền duyệt. Không trái  
lời Phật dạy Rồi liền tự  
khen ngợi

Lại tự  
mình suy nghĩ  
Do thân này tạo  
ra.

Chắc chắn nhập  
Niết-bàn Để độ cho  
chúng sinh Chư Phật  
đều hiện ra Lành thay  
Thích Ca Vãng! Lập ý  
nguyện lớn lao Đừng  
sinh tâm thoái lui

Chuyển pháp luân vô  
thượng Đánh vào trống đại  
pháp.

Người nghe mau  
giải thoát Qua kiếp số  
không khó

Trí nhanh,  
trí vô ngại Trí  
biện, trí thông đạt.  
Trí đạo, trí minh  
tuệ Trí đoạn, trí  
vô sinh Trí diệt tận  
bất khởi

Trí tiêu, trí  
chín bậc. Trí sư  
tử vô úy

Trí điện hống

âm hưởng Trí đoạn  
tọa bất động Trí đại  
bi vô ngại.

Trí thân tướng trang  
nghiêm Trí bạt khổ mẫn  
hộ

Trí kiến giải  
vô phược Trí thọ biệt  
thủ chứng. Trí hàng  
ma phá quân Trí  
thành vô ngã mạn  
Trí ý dũng tinh tấn

Trí thí bất  
vọng báo. Trí hành  
nhẫn thọ nhục Trí  
kim cương thập lực  
Trí trụ kiếp bất  
động Trí tập chúng  
hòa hợp. Trí tối  
thượng đạo sư Trí  
tâm quý pháp phục  
Trí Bồ-tát thế  
nguyên Trí thần túc  
biến hiện. Trí cảnh  
giới vô ngại Trí  
đoạn ý diệt kiết

Trí thanh tịnh  
chiếu minh Trí tự thức  
túc mạng.

Trí huyên  
giám tha tâm Trí  
phụ mẫu chân tịnh  
Trí phân thân sát  
độ Trí xử thai vô

uế.

*Trí thức định  
bất loạn Trí nhất  
hướng tín thọ Trí  
nhập định quan sát  
Trí phân biệt thân  
tướng. Trí tam thập  
bất tịnh*

*Trí diệt tai trừ hoạn*

*Trí Bồ-tát thứ đệ  
Trí siêu việt  
giáo hóa. Trí diệt  
thập nhị duyên Trí  
Duyên giác thời ngộ  
Trí Thanh văn thọ  
hóa Trí xuất thập  
nhị thập. Trí quán  
tuệ vô ngại Trí thọ  
đạo huyễn giám Trí  
nhất dạ vikiếp*

*Trí dĩ kiếp vi nhật.*

*Trí niệm Phật  
Phật hiện Trí sát độ  
thanh tịnh Trí vô  
hữu Nhị thừa*

*Trí độc bộ vô úy.*

*Trí duyệt  
khả chúng ý Trí  
sở tác dĩ biện*

*Trí bất  
tạo tiền hậu Trí  
diệt cố vô tận.*



*Trí nhập định  
trừ tưởng Trí quán  
nội ngoại thân Trí  
Như Lai thọ tuệ*

*Trí Hiền Thánh mặc nhiên.*

Đức Phật nói kệ này xong, cả ức trăm ngàn vô lượng chúng sinh đều phát tâm tiến hết vào địa Tín. Lại có mười hai na-do-tha Bồ-tát ở nơi địa Quán hạnh, không trụ vào Tam trụ mà thành tựu cõi Phật. Ở phía bên phải có bảy vạn bảy ngàn ức chúng sinh đạt đến bậc Bất thoái chuyển.

Phật lại nói với Văn-thù:

–Nay nơi pháp hội này không một người nào cấu bẩn, ô uế xen lẫn, bị thoái chuyển. Vì sao? Vì tất cả đều là những hàng lợi căn, không còn sinh tử, không còn bị trói buộc, không vướng mắc, không diệt, không sinh, tu đạo thanh tịnh, thọ chứng thành tựu, mong muốn ưa thích nghe chánh pháp không thể nghĩ bàn của chư Phật. Các vị đã chiến thắng chúng ma, khử trừ tâm kiêu mạn. Bên ngoài mặc dù giáo

hóa a-tăng-kỳ chúng sinh trong các cõi Phật, nhưng bên trong tâm hiện bày diệu dụng nơi vô lượng trăm ngàn Tam-muội. Những Tam-muội ấy là: Tam-muội Sư tử phấn tấn. Tam-muội Siêu hành đẳng vị. Tam-muội Quảng tấn siêu bộ. Tam-muội Đồng chân lạc pháp. Tam-muội Tứ đạo sinh diệt. Tam-muội Vô tướng đẳng hành. Tam-muội Vãng nghệ bất thoái đạo tràng. Tam-muội Quan sát chúng tâm. Tam-muội Niệm nhất sinh bổ xứ. Tam-muội Vô hình tượng. Tam-muội Địa trung dũng xuất. Tam-muội Giải phục chiến đấu. Tam-muội Đánh thọ tối thắng. Tam-muội Chúng sinh hỷ kiến. Tam-muội Nhập bất tư nghì. Tam-muội Phật giới bất tư nghì. Tam-muội Pháp giới trừ uế bất tư nghì. Tam-muội Thánh chúng bất tư nghì. Tam-muội Chúng sinh khởi diệt bất tư nghì. Tam-muội Long lực hưng giáng bất tư nghì. Tam-muội Tại chúng thượng trung vương bất tư nghì. Tam-muội Dũng

mãnh hàng phục oán bất tư nghì. Tam-muội Thọ mạng vô lượng bất tư nghì. Tam-muội Tại ngũ đạo năng thọ khổ bất tư nghì. Tam-muội Chư Phật hiện tại bất tư nghì. Tam-muội Tứ sự cúng dường bất tư nghì.

Các vị ấy trang nghiêm thân với một ức một ngàn Tam-muội như

vậy.

Lại có Tam-muội Tốc tạt bất tư nghì, trong một ngày, xuất gia

hành đạo, đến nơi gốc cây thành Phật, giáo hóa chúng sinh, làm thanh tịnh cõi Phật.

Lại có Tam-muội Lưu trú đái duyên bất tư nghì, Như Lai duyên nơi Tam-muội này, thọ mạng vô lượng a-tăng-kỳ kiếp. Chúng sinh nào có duyên thì được độ vào cảnh giới Niết-bàn Vô dư, nhưng Như Lai không vào Niết-bàn, mà lại tạo nhân duyên để hành đạo Bồ-tát.

Lại có Tam-muội Phật lực bất tư nghì, từ cõi Phật này đến cõi Phật kia, trong khoảng thời gian chốc lát như người khảy móng tay mà đã thọ ký cho vô lượng Hằng hà sa chúng sinh và cũng làm cho họ trong ngày đó đều thành Phật.

Đó là thần lực của Bồ-tát ở trong thai.

